

hos producenten, hvor den teoretisk i ubegrænset tid anvendes ved forarbejdelse af positivkopierne.

Når det færdige produkt — positivkopien — som foran påvist er afgiftspligtig, når den tages i brug til udlejning, følger det af lovens § 20, jfr. vejledningen pag. 52-54, at de hjælpeoffer og materialer, der anvendes ved fremstillingen, er afgiftsfri, og dermed selvsagt også de materialer, der anvendes ved fremstillingen heraf. Forholdet er i realiteten identisk med fremstillingen af en kliché, der anvendes ved prægning eller trykning af afgiftspligtige varer, jfr. vejledningens pag. 54 midt. At de øvrige udgifter til arbejds løn m. v. er afgiftsfri, følger allerede af selve den omstændighed, at der her ikke er tale om materialer.

Konsekvensen af det foran anførte er, at de danske produktionsselskaber må registreres, idet de herefter skal afgiftsberigtige positivkopierne, når disse tages i brug på basis af den pris, der er faktureret fra laboratoriet.

Det foranstående omhandler kun problemet vedrørende egentlige spillefilm med en spilletid på normalt $1\frac{1}{2}$ -2 timer. En vigtig del af den danske filmindustri beskæftiger sig imidlertid med produktion af kortfilm og reklamefilm.

Sammenslutningen af danske kortfilmproducenter har direkte fremsendt en redegørelse af 17. juli d. å., til hvilken vi henviser.

For så vidt endelig angår laboratorierne, der har deltaget i de stedfundne møder, bliver der, som det vil være fremgået af nærværende redegørelse, intet problem, idet disse på normal måde må registreres og afgiftsberigtiger deres salg.

Endelig er der for udlejernes vedkommende som tidligere nævnt i Filmudlejerforeningens skrivelse af 20. f. m. et problem af ringe betydning vedrørende reklamemateriale og programmer. Man vil fra denne forening i nær fremtid fremkomme med et forslag til løsning af disse spørgsmål.

I tilslutning til de foranstående bemærkninger ønsker vi at meddele, at vi, såfremt departementet ikke kan tilslutte sig de af os dragne konklusioner, ønsker spørgsmålet forelagt det i medfør af lovens § 44 nedsatte nævn, ligesom vi i overensstemmelse med § 44, stk. 5, ønsker adgang til mundtligt at redegøre for vore synspunkter.

Sluttelig vil vi gerne fremhæve — således som det tidligere er blevet det af filmudlejerforeningen — at det er vor overbevisning, at lovgiverne ikke havde haft til hensigt at belægge vor branche med yderligere afgifter af væsentlig størrelse, idet vor branche i forvejen er underkastet en af verdens højeste afgifter af billetprisen. I adskillige år har såvel finansministeriet som folketinget været opmærksomme på de vanskeligheder, disse afgifter har skabt for branchen, og man har fra tid til anden gennem lempelser såvel overfor biograferne som overfor den danske produktion søgt at råde bod herpå, jfr. ovenfor pag. 1, ligesom man som tidligere nævnt har etableret et udvalg, der arbejder med et forslag om nedsættelse af afgiften. En omsætningsafgift — uanset om denne lægges i det ene eller det andet led, og uanset om den opkræves af den ene eller den anden værdi — ville yderligere medvirke til at forøge de i forvejen bestående vanskeligheder og kan i sin yderste konsekvens være ødelæggende for den danske filmproduktion, der igennem mange år har været betragtet som en for dansk kunst og kultur værdifuld virksomhed.

Såfremt vor redegørelse og de konklusioner, vi har draget af vore bemærkninger, måtte give anledning til, at departementet eller afgiftsnævnet måtte ønske yderligere oplysninger, står vi selvsagt til disposition med disse, ligesom vi i det omfang det måtte ønskes står til disposition med statistisk materiale til bedømmelse af en eventuel omsætningsafgifts betydning.

Med højagtelse

Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre.

Foreningen af Filmudlejere i Danmark.

Foreningen af danske filmproducenter.

Finansministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter.